

[Birgith Mogensen]

komment. Når vi siger næsten, er det, fordi vi gerne havde set socialudvalgsformænds grundlag i tvangsfjernelsessager analyseret af en dommer inden 24 timer efter en sådan dybt alvorlig aktion. Vort argument er som tidligere nævnt, at når en kriminel lovforbryder kan og skal fremstilles for en dommer inden 24 timer efter tvangsfængsling, må dette princip også kunne gennemføres, når børn under 18 år bliver tvangsfjernet. Jeg har dog gennemdrøftet dette CD-standpunkt med min gruppe, og vi er blevet enige om at frafalde dette princip. Vore bevæggrunde er, at socialministerens forslag indeholder så mange gode og sikre foranstaltninger, der vil hindre tidligere tiders fatale fejltagelser og misforståelser, når børn bliver tvangsfjernet.

CD mener, at dette lovforslag i allerhøjeste grad tilgodeser både børns og forældres retssikkerhed på hele området. Vi kan tilslutte os lovforslaget, men forstår ikke, hvorfor lovens ikrafttrædelse skal udsættes til 1. juni 1982.

Else Brønserud (KrF):

Vi er i kristeligt folkeparti tilfredse med, at dette forslag behandles, for det sigter på at styrke forældrenes og børnenes retssikkerhed.

Vi må slå fast, at det i alle tilfælde er en alvorlig sag at tage børnene væk fra forældrene, hvad enten det gælder i sygdomstilfælde eller andre situationer. Man er jævnlig af pressen blevet præsenteret for tilfælde, hvor ulykkelige forældre har følt sig uretfærdigt behandlet, både da børnene blev fjernet, og da de igen ønskede barnet eller børnene hjem. Derfor finder vi det tilfredsstillende, at forældrene får tilbud om gratis advokatbistand, og at forældrene på flere områder i forslaget får deres retssikkerhed styrket.

For børnene er adskillelsen fra forældrene i næsten alle tilfælde en stor psykisk belastning; den tilknytning, børn har til en far og en mor, kan vanskeligt eller slet ikke overføres til andre. Derfor er det et stort ansvar, samfundet påtager sig ved at fjerne børnene fra forældrene. Bedre ville det være at yde hjælp til hjemmene i vanskelige situationer, så adskillelse undgås. Her tænker jeg også på rådgivningscentre.

Men er adskillelsen fundet nødvendig, må man tilstræbe, at eventuelle søskende får mulighed for at være sammen; det må altid være barnets tarv, man har for øje.

Vi mener i kristeligt folkeparti, at vedtagelsen af dette lovforslag vil forbedre forældrenes retssikkerhed og børnenes forhold i truede situationer. Derfor medvirker vi gerne ved den videre behandling af lovforslaget.

Lis Starcke (DR):

I dette lovforslag, nr. L 60, med den mærkelige undertitel, »ændringer af reglerne om hjælpeforanstaltninger uden samtykke«, ser retsforbundet et stort fremskridt i forhold til det bestående. Det gælder tilbuddet om advokatbistand til forældremyndighedens indehaver, samtidig med at den pågældende gøres bekendt med ret til indsigt i sagens akter efter lov om offentlighed i forvaltningen.

Ligeledes finder vi det godt, at forældremyndighedens indehaver, advokaten og barnet skal have adgang til at udtale sig over for udvalget, før afgørelsen træffes.

Også i § 127, stk. 1, som jeg ikke synes er rar og kun bør benyttes i meget alvorlige og farlige tilfælde, er der den forbedring, at forældremyndighedens indehaver inden 24 timer efter afgørelsen skal have skriftlig meddelelse om fjernelsen af barnet med angivelse af de faktiske og retlige forhold, der ligger til grund for foranstaltningens iværksættelse og med oplysning om retten til aktindsigt og tilbud om advokatbistand. Vi synes, det er betryggende.

Det er også godt, at der skal ske godkendelse af den foreløbige afgørelse senest inden 7 dage. Skulle det være for kort en periode, er jeg da sikker på, at man under udvalgsarbejdet kan sætte det til 10 eller de 14 dage, som også har været nævnt heroppefra.

Vi mener også, det er godt, at endelig afgørelse skal finde sted inden en måneds forløb; det er jo en forkortelse fra tidligere to måneder.

Forældrenes retssikkerhed er absolut blevet styrket og barnets ligeså, idet der stilles krav om obligatorisk genoptagelse af sagen efter 1 år.

Retsforbundet er indforstået med, at advokatbistanden betyder en årlig merudgift på 825.000 kr. til honorering af advokater. Tvangsfjernelse af et barn er så alvorligt et indgreb, at det offentlige må betale for retssikkerheden, så familierne kan føle sig mere trygge.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):